

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om ulovlig opkrævning
af ejendomsskatter

December
2014

revision
revision

revision

Opfølgning i sagen om ulovlig opkrævning af ejendomsskatter (beretning nr. 2/2011)

9. december 2014

RN 1411/14

1. Rigsrevisionen følger i dette notat op på sagen om ulovlig opkrævning af ejendomsskatter, som blev indledt med en beretning i 2011.

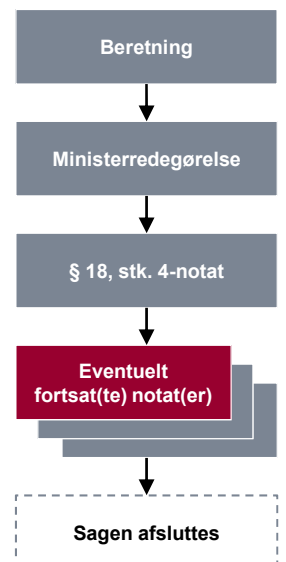
KONKLUSION

Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet har taget en række initiativer til at løse problemerne med at beregne og opkræve ejendomsskatter korrekt i sager om fradrag i grundværdien for forbedringer. Økonomi- og Indenrigsministeriet har fundet en løsning på tilbagebetalingen af de for meget opkrævede ejendomsskatter, ligesom ministerierne har taget initiativ til et udvidet samarbejde på området. Rigsrevisionen finder dette tilfredsstillende og vurderer, at beretningssagen kan afsluttes.

Rigsrevisionen baserer konklusionen på følgende:

- Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet har sammen med KL nedsat et tværgående udvalg, som løbende overvåger vurderings- og ejendomsskatteområdet. Udvalget afholder møder hvert halve år eller efter behov.
- Økonomi- og Indenrigsministeriet afdækkede efter beretningens afgivelse yderligere 2 problemer, som vedrørte ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6. Ministeriet har efterfølgende løst disse problemer og har desuden sørget for, at de berørte grundejere får tilbagebetalt de for meget opkrævede ejendomsskatter. Statens samlede udgifter til kompensation af kommunernes udgifter til tilbagebetaling af ejendomsskatter kan opgøres til knap 1,2 mia. kr.
- SKAT har udarbejdet en model for styring af forandringsprojekter, som blev godkendt af SKATs direktion i januar 2014. Med de nye retningslinjer har Skatteministeriet fået en skriftlig procedure for at ændre it-systemer og igangsætte nye projekter.

Sagsforløb for en større undersøgelse

Du kan læse mere om forløbet og de enkelte step på www.rigsrevisionen.dk

I. Baggrund

2. Rigsrevisionen afgav i oktober 2011 en beretning om ulovlig opkrævning af ejendomsskatter. Formålet med beretningen var at undersøge årsagerne til, at der var forvaltet i strid med ejendomsskattelovens bestemmelser, og at vurdere ministeriernes håndtering af sagen. Den ulovlige opkrævning skyldtes, at et stort antal grundejere ikke havde fået beregnet deres grundskatteloft korrekt, når de fik forhøjet deres fradrag i grundværdien for forbedringer.

3. Beretningen viste, at den ulovlige praksis opstod, da SKAT i 2005 ændrede det it-system, som beregner ejendomsskatten. Dermed blev grundlaget for ejendomsskatten beregnet forkert i forhold til ejendomsskatteloven. En lovændring i december 2010 lovliggjorde den hidtidige praksis.

Som en konsekvens af den ulovlige praksis skulle grundejere ifølge et foreløbigt skøn have tilbagebetalt ejendomsskatter på i alt 1,2 mia. kr., som kommunerne havde opkrævet i perioden 2005-2010.

4. Da Statsrevisorerne behandlede beretningen, kritiserede de kvaliteten af det lovarbejde, som Skatteministeriet og det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium havde præsteret ved udformningen af teksten i ejendomsskattelovens § 1, stk. 5. Det lovforberedende arbejde burde have sikret, at lovens tekst stemte overens med lovens hensigt om at begrænse – ikke nedsætte – stigningen af ejendomsskatten, og burde have omfattet konsekvensberegninger.

Statsrevisorerne påtalte, at SKAT – uden at inddrage juridisk ekspertise og uden at involvere samarbejdspartnere i Indenrigs- og Sundhedsministeriet samt i kommuner – besluttede, at der kun var tale om et it-problem, som skulle løses ved at ændre it-systemet. Statsrevisorerne påtalte desuden, at SKAT ikke havde fulgt hurtigt og grundigt nok op på de advarsler fra interne og eksterne parter, som SKAT modtog i perioden 2007-2009, og at SKAT var alt for lang tid om at stoppe den ulovlige praksis. Endelig påtalte Statsrevisorerne skarpt, at SKAT først i april 2010 orienterede Skatteministeriet og skatteministeren og først i maj 2010 orienterede Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

5. Da Rigsrevisionen gennemførte sin undersøgelse, havde det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium det overordnede ansvar for ejendomsskatteloven. Siden oktober 2011 har Økonomi- og Indenrigsministeriet haft det overordnede ansvar for ejendomsskatteloven. I resten af notatet anvendes betegnelserne økonomi- og indenrigsministeren samt økonomi- og Indenrigsministeriet.

6. Som svar på beretningen afgav økonomi- og indenrigsministeren og skatteministeren hver især en redegørelse til Statsrevisorerne i januar 2012. Heri oplyste ministrene bl.a., at deres ministerier havde nedsat et udvalg til at overvåge samspillet mellem vurderings- og ejendomsskattesystemerne. Økonomi- og indenrigsministeren oplyste videre, at ministeriet havde afdækket en ny fejl vedrørende beregningen af ejendomsskat i forbindelse med ejendomsskattelovens § 1, stk. 6. Endvidere havde ministeriet iværksat en nærmere undersøgelse af ejendomsskattelovens § 1, stk. 4. Skatteministeren oplyste, at procedurerne omkring it-ændringer skulle strammes op.

7. På baggrund af ministerredegørelserne afgav Rigsrevisionen i januar 2012 et notat i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4, hvori Rigsrevisionens planer for den videre opfølgning på beretningen fremgik. Notatet findes i Endelig betænkning over statsregnskabet for 2011. Det fremgik af notatet, at Rigsrevisionen ville følge udviklingen på følgende områder:

- opstarten af det tværgående udvalg med deltagelse af Skatteministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, KL og kommunerne vedrørende overvågning, koordinering og informationsudveksling på vurderings- og ejendomsskatteområdet
- Skatteministeriets udarbejdelse af nye retningslinjer for ændringer af it-systemer
- Økonomi- og Indenrigsministeriets løsning af problemerne med en korrekt opkrævning af ejendomsskat og tilbagebetaling.

8. Rigsrevisionen redegør i dette notat for resultaterne af opfølgningen. Hele sagen og dens dokumenter kan følges på www.rigsrevisionen.dk og på www.ft.dk/Statsrevisorerne.

II. Ministeriernes initiativer

9. Rigsrevisionen gennemgår i det følgende Økonomi- og Indenrigsministeriets og Skatteministeriets initiativer i forhold til de udestående punkter. Gennemgangen er baseret på møder og brevveksling med ministerierne.

Opstarten af det tværgående udvalg på vurderings- og ejendomsskatteområdet

10. Beretningen viste, at administrationen af vurderingsloven og ejendomsskatteoven involverede både Økonomi- og Indenrigsministeriet, Skatteministeriet og kommunerne. Imidlertid var der ikke etableret et formaliseret samarbejde mellem parterne. Da administrationen af lovgivningen på de 2 områder er tæt integreret, fandt Rigsrevisionen, at der burde være et samarbejde omkring overvågning, koordinering og informationsudveksling.

11. Det fremgik af økonomi- og indenrigsministerens og skatteministerens redegørelser, at ministerierne havde formaliseret samarbejdet vedrørende administrationen af vurderings- og ejendomsskattesystemerne ved at nedsætte et tværgående udvalg.

12. I forbindelse med opfølgningen har Rigsrevisionen modtaget kommissoriet for det *tværgående udvalg til overvågning af samspillet mellem vurderings- og ejendomsskattesystemerne* fra oktober 2011. Ifølge kommissoriet skal udvalget bidrage til at sikre, at snitfladerne mellem vurderings- og ejendomsskattesystemerne fungerer og forvaltes i henhold til lovgivningen på de 2 områder. Udvalget, som består af repræsentanter fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, Skatteministeriet og kommunerne/KL, skal overvåge og rapportere om udviklingsinitiativer og it-systemer, der berører begge områder. Afrapportering til ministeriernes og KL's direktion skal ske, hvis ét eller flere udvalgsmedlemmer finder det nødvendigt. Løbende advarsler (early warnings) om problemer vedrørende udvalgets område skal sendes til formanden. Formandskabet for udvalget varetages på skift af ministerierne. Udvalget skal som minimum mødes én gang hvert halve år, og formandskabet kan efter behov indkalde til ekstraordinære møder.

13. Rigsrevisionens gennemgang af referater fra udvalgets møder har vist, at udvalget bl.a. har drøftet 3 ændringslove vedrørende den kommunale ejendomsskattelov (L 65, L 187 og L 198) og har behandlet den praktiske håndtering af tilbagebetalingen af den for meget opkrævede ejendomsskat. Det fremgår desuden, at udvalget har drøftet snitfladerne mellem kommunerne og SKAT i den daglige drift af vurderings- og ejendomsskatteområdet, herunder behovet for at revidere SKATs og kommunernes samarbejdsaftale vedrørende vurderingsområdet, der stammer fra 2002. Økonomi- og Indenrigsministeriet har oplyst, at udvalget har vist sig at være et nyttigt forum til at drøfte og koordinere praktiske udfordringer vedrørende administrationen af ejendomsskatteområdet, fx i forhold til, hvornår kommuner skal videresende borgerhenvendelser til SKAT, og hvordan SKAT skal håndtere sådanne henvendelser. Der har ifølge ministerierne ikke været fremsendt early warnings siden udvalgets opstart.

14. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at ministerierne har nedsat et tværgående udvalg, så den løbende overvågning, koordinering og informationsudveksling på området kan forbedres. Rigsrevisionen vurderer, at denne del af beretningssagen kan afsluttes.

Økonomi- og Indenrigsministeriets løsning af problemerne med en korrekt opkrævning af ejendomsskat og tilbagebetaling

15. Beretningen viste, at den ændrede praksis fra 2005 vedrørende ejendomsskattelovens § 1, stk. 5, ikke var i overensstemmelse med loven. En lovændring i december 2010 lovliggjorde praksis.

Beretningen viste videre, at Økonomi- og Indenrigsministeriet i foråret 2011 havde bedt Kammeradvokaten om at redegøre for, om ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6, også var formuleret i strid med hensigten med loven. Kammeradvokaten konkluderede i april 2011, at hverken en korrekt anvendelse af ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 eller 6, indebar, at grundskatteloftet blev lavere, end formålet med loven berettigede til. Derfor var der efter Kammeradvokatens opfattelse ikke behov for at ændre ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 eller 6. Kammeradvokaten bemærkede, at oplysninger i en konkret sag tydede på, at bestemmelsen ikke i praksis blev anvendt i overensstemmelse med ejendomsskattelovens § 1, stk. 4, men at Kammeradvokaten ikke kunne konkludere, om det generelt var tilfældet. Ministeriet fandt i maj 2011, at praksis vedrørende ejendomsskattelovens § 1, stk. 4, ikke var i overensstemmelse med loven. Ministeriet tilkendegav i forbindelse med beretningen i september 2011, at der i praksis ikke var problemer med ejendomsskattelovens § 1, stk. 6.

16. Som nævnt påtalte Statsrevisorerne i deres behandling af beretningen, at SKAT havde været for lang tid om at stoppe den ulovlige praksis. Statsrevisorerne påtalte desuden skarpt, at SKAT først i april 2010 orienterede Skatteministeriet og skatteministeren og derefter i maj 2010 Økonomi- og Indenrigsministeriet om den ulovlige praksis.

17. Økonomi- og indenrigsministeren oplyste i sin redegørelse til Statsrevisorerne, at der efter afgivelsen af beretningen var blevet rejst fornyet tvivl i offentligheden om, hvorvidt der skete en korrekt beregning af skatten i sager, hvor der skete ændringer i fritagelser efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 6. Efter fornyede undersøgelser blev det klarlagt, at der også var fejl i it-systemets skatteberegninger vedrørende disse sager. Konsekvensen heraf var ifølge ministeren, at der skulle ske tilbagebetaling i yderligere et antal sager i et dengang ukendt omfang, og at der var behov for at tilrette det it-system, som beregner ejendomsskatten.

Ministeren oplyste endvidere, at der var gennemført en ændring af it-systemet for at sikre, at skatten blev beregnet i overensstemmelse med ejendomsskattelovens § 1, stk. 4. Økonomi- og Indenrigsministeriet havde fået oplysninger om, at en række ejendomme fik beregnet en meget lav eller slet ingen ejendomsskat for 2012 efter den gennemførte ændring af it-systemet. Det gav ministeriet anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse. Endelig oplyste ministeren, at tilbagebetalingerne var sat i værk.

I forlængelse af ministerredegørelsen fandt Statsrevisorerne det særdeles utilfredsstillende, at der siden afgivelsen af beretningen var konstateret yderligere fejl i administrationen af ejendomsskatteloven. Statsrevisorerne ville derfor nøje følge, hvordan økonomi- og indenrigsministeren hurtigt fandt en holdbar løsning på de konstaterede problemer.

Økonomi- og Indenrigsministeriets løsning af problemerne vedrørende § 1, stk. 4 og 6, i ejendomsskatteloven

18. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i forbindelse med opfølgningen oplyst, at en grundlæggende fejl vedrørende forvaltningen af *ejendomsskattelovens § 1, stk. 6*, bestod i, at it-systemet i forbindelse med bortfald af en fritagelse for ejendomsskat anvendte året før som basisår for beregningen af skatteloftet. Imidlertid foreskriver loven, at det år, som ville have dannet basisår, skal anvendes, hvis ejendommen ikke havde været fritaget for ejendomsskat (typisk 2001).

Konsekvensen af fejlen var, at der skulle ske yderligere tilbagebetalinger, og at der var behov for at tilrette det it-system, som beregner ejendomsskatten. Økonomi- og Indenrigsministeriet har på baggrund af en opgørelse medio august 2012 oplyst, at fejlen omfattede 4.148 ejendomme, hvis ejere skulle have tilbagebetalt i alt ca. 57 mio. kr. Ministeriet har oplyst, at ejendomsskattesystemet er blevet rettet, og ministeriet har ikke fået flere henvendelser om fejl i beregningen af ejendomsskatter efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 6.

19. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i forbindelse med opfølgningen oplyst, at ministeriets oprindelige løsning på problemet vedrørende *ejendomsskattelovens § 1, stk. 4*, viste sig at skabe nye problemer, da nogle grundejere kom til at betale en meget lav eller slet ingen ejendomsskat. I forbindelse med skatteopkrævningen for 2012 blev det afdækket, at bestemmelsen rummede en uhensigtsmæssig beregningsregel af grundskatteloftet. Ifølge bestemmelsen skulle der ske en omberegning af skatteloftet og eventuelle fradrag for forbedringer opgjort i det aktuelle års prisniveau, som skulle føres tilbage og fratrækkes den af SKAT ansatte grundværdi i basisåret, der var opgjort i basisårets prisniveau. Det betød, at der i den ansatte grundværdi i basisåret skulle fratrækkes et fradrag, som var opgjort i et senere års højere prisniveau. Resultatet blev, at ca. 3.000 grundejere ikke skulle betale ejendomsskat, mens andre grundejere fik en utilsigtet lav skat.

Løsningen indebar, at den fradragsret, der var forudsat i ejendomsskattelovens dagældende § 1, stk. 4, blev afskaffet. Ifølge ministeriet indebar løsningen alt andet lige en videreførelse af den beskatning, som kommunerne i praksis havde foretaget til og med 2011. Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat (L 187) blev fremsat den 10. maj 2012 og blev vedtaget af Folketinget den 13. juni 2012 med virkning fra den 1. januar 2013.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i forbindelse med opfølgningen oplyst, at det kommunale ejendomsskattesystem er blevet tilpasset den nye lovgivning. Ministeriet har herefter ikke fået henvendelser om fejl i beregningen af ejendomsskatter efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 4.

Tilbagebetaling af for meget opkrævet ejendomsskat

20. Beretningen viste, at kommunerne ud fra et foreløbigt skøn skulle betale ca. 1,2 mia. kr. tilbage til de berørte grundejere som følge af den ændrede praksis. Med Akt 154 23/6 2011 tiltrådte Finansudvalget, at staten refunderede kommunernes faktiske tilbagebetalinger af uretmæssigt opkrævede ejendomsskatter, som foreløbigt blev opgjort til 518 mio. kr. Der blev afsat 600 mio. kr. på forslag til finanslov for 2012, og økonomi- og indenrigsministeren blev i en tekstanmærkning bemyndiget til at refundere kommunernes tilbagebetalinger. Det fremgik af beretningen, at tilbagebetalingen forventedes at påbegynde ultimo oktober 2011.

Rigsrevisionen konstaterede i beretningen, at sagen først var afsluttet, når det var endeligt afdækket, hvem den ulovlige administration var gået ud over, og når pengene var blevet tilbagebetalt til de berørte grundejere.

21. Økonomi- og indenrigsministeren oplyste i sin redegørelse til Statsrevisorerne, at tilbagebetalingerne var sat i værk, men at der ville være yderligere tilbagebetalinger, indtil SKAT fik afgjort de uafsluttede sager vedrørende fradrag for forbedringer.

22. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i forbindelse med denne opfølgning oplyst, at ministeriet i 2011 refunderede 524,7 mio. kr. til kommunerne for deres udgifter til tilbagebetaling af ejendomsskatter. Ministeriet har endvidere oplyst, at den hidtidige refusionsordning blev ændret til en tilskudsordning med virkning fra 2012. Tilskudsordningen blev tiltrådt af Finansudvalget med Akt 44 13/12 2012.

Omlægningen til en tilskudsordning betød ifølge ministeriet, at der var fundet en administrativ enkel løsning. Endvidere behøvede ministeriet ikke længere at følge SKATs afvikling af uafsluttede sager vedrørende fradrag for forbedringer.

Med aktstykket blev tilskuddet fastsat til en samlet ramme på 650 mio. kr. for perioden 2012-2014. Tilskuddet kan ikke overstige kommunernes faktisk afholdte udgifter til tilbagebetaling af ejendomsskat i samme periode. Tilskuddet ydes til de enkelte kommuner og reguleres på baggrund af kommunernes bogførte udgifter til tilbagebetaling af ejendomsskat. Som led heri er der fastsat krav om, at kommunerne skal indsende en revisorerklæring vedrørende de bogførte udgifter.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har oplyst, at det på baggrund af kommunernes regnskaber for 2012 og 2013 kan opgøres, at den samlede ramme på 650 mio. kr. for perioden 2012-2014 vil blive udnyttet. Statens udgift til compensation af kommunernes udgifter til tilbagebetaling af den for meget opkrævede ejendomsskat kan samlet opgøres til 1.174,7 mio. kr., inkl. de 524,7 mio. kr. for 2011. Beløbet dækker tilbagebetaling vedrørende ejendomsskatlovens § 1, stk. 4, 5 og 6.

23. Rigsrevisionen kan konstatere, at Økonomi- og Indenrigsministeriet har afdækket og rettet op på 2 fejl vedrørende ejendomsskatlovens § 1, stk. 4 og 6. Begge fejl medførte yderligere tilbagebetalinger til grundejere. Ministeriet har oplyst, at ministeriet ikke har modtaget yderligere henvendelser vedrørende de 2 bestemmelser, efter at fejlene blev konstateret og rettet. Rigsrevisionen finder dette tilfredsstillende og vurderer dermed, at denne del af beretningssagen kan afsluttes.

Skatteministeriets nye retningslinjer for ændringer af it-systemer

24. SKAT ændrede i 2005 det it-system, der beregner ejendomsskatten, og SKAT ændrede dermed praksis for, hvordan grundskatteløftet skulle beregnes. SKAT ændrede systemet, uden at beslutningen for ændringen blev vurderet nærmere eller efterprøvet og godkendt af andre end beslutningstagerne selv. Den ændrede praksis viste sig at være i strid med ejendomsskatloven. Beretningen viste, at Skatteministeriet og SKAT ikke havde en skriftlig procedure for ændringer af Skatteministeriets og SKATs it-systemer.

Statsrevisorerne påtalte, at SKAT i 2005 besluttede, at der alene var tale om et it-problem, som skulle løses ved at ændre it-systemet, uden at inddrage juridisk ekspertise og uden at involvere Økonomi- og Indenrigsministeriet og kommunerne.

25. Skatteministeren oplyste i januar 2012 i sin redegørelse til Statsrevisorerne, at Skatteministeriet ville stramme op på rolle- og ansvarsfordelingen, herunder afklare, på hvilket ledelsesniveau der skulle ske godkendelser i forbindelse med at gennemføre systemændringer. Ministeriet havde til det formål nedsat en arbejdsgruppe, der skulle afdække de forretningsmæssige, juridiske og it-mæssige aspekter i systemændringerne. Ministeriet ville således udarbejde og udmelde generelle retningslinjer for, hvornår en systemændring krævede ledelsesmæssig godkendelse. Dette arbejde forventede ministeren ville være afsluttet inden udgangen af 1. kvartal 2012.

26. SKAT har i forbindelse med denne opfølgning sendt Rigsrevisionen sin nye model for forandringsstyring – "Model til styring af forandringsprojekter" af 31. januar 2014. SKAT har oplyst, at modellen er godkendt af SKATs direktion den 8. januar 2014. Modellen er indarbejdet i styringsprocesserne i 1. halvår 2014, og der er i foråret 2014 gennemført træningsforløb i brugen af modellen. SKAT har endvidere oplyst, at modellen er kommet i drift i 2. halvår 2014. Modellen omfatter ifølge SKAT ændringer i eksisterende it-systemer, igangsætning af nye it-projekter, organisationsændringer mv.

27. Rigsrevisionens gennemgang af modellen tager afsæt i beretningens problemstillinger om rolle- og ansvarsfordeling, inddragelse af juridisk ekspertise og involvering af departementet.

I forhold til *rolle-* og ansvarsfordelingen fremgår det af modellen, at SKATs direktion har det øverste ansvar for at igangsætte, udskyde og stoppe forandringsprojekter i SKAT. SKATs direktion mødes kvartalsvist for at drøfte SKATs projektportefølje. I beslutningsprocessen tager direktionen stilling til konsekvenserne af den enkelte indstilling eller den samlede pulje af indstillinger. Indstillingerne beskriver konsekvenserne for SKATs samlede portefølje samt drifts- og økonomistyring.

SKAT har oplyst, at modellen tager højde for, at forholdsvis små ændringer i et it-system kan have store konsekvenser. Det er den relevante direktørs ansvar at følge vigtige it-projekter nøje – uanset budgettet for projektet – og om nødvendigt rapportere til direktionen.

SKAT har endvidere oplyst, at en ændring som den i 2005 under den nye model ville skulle godkendes af direktøren/underdirektøren for det pågældende fagområde. SKAT har endvidere oplyst, at der efter de nye retningslinjer ville være tale om, at SKATs samlede gennemførelse af lovændringen om skattestop på ejendomsskatteområdet ville blive betragtet som et lovprojekt, der ville være en del af den portefølje, som direktionen kvartalsvist skulle følge op på, hvis der skete større ændringer i forhold til projektplanen.

I forhold til at *inddrage juridisk ekspertise* har SKAT oplyst, at det er den enkelte forretningsdirektørs ansvar at sørge for den faglige afklaring, herunder om nødvendigt at inddrage juridisk ekspertise. Eftersom forretningsdirektøren har ansvaret for den faglige afklaring, går Rigsrevisionen ud fra, at der heri også ligger, at forretningsdirektøren forud for sin godkendelse af en valgt løsning sikrer sig, at løsningen understøtter en korrekt anvendelse af gældende regler. Dette for at sikre, at en fejl som den i 2005 ikke kan gentage sig.

I forhold til at *involvere departementet* har SKAT oplyst, at SKAT kvartalsvist redegør for projektportefølje og for forventede kommende initiativer over for departementet. Det sker for at få tværgående drøftelser, herunder strategiske vurderinger af projekter og initiativer.

28. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at SKAT nu har udarbejdet skriftlige retningslinjer for at ændre it-systemer og igangsætte nye projekter, og at ansvaret hermed er placeret. Rigsrevisionen vurderer derfor, at denne del af beretningssagen kan afsluttes.

III. Afslutning

29. Rigsrevisionen finder samlet Økonomi- og Indenrigsministeriets og Skatteministeriets initiativer tilfredsstillende. Rigsrevisionen vurderer hermed, at sagen kan afsluttes.

Lone Strøm